



Acum e de bonton să spui că ești „Charlie”. Ba, solidaritatea cu familiile celor 12 oameni omorâți în redacția săptămânalului „Charlie Hebdo” de doi teroriști după care aleargă acum „numai” optzeci de mii de francezi (jandarmi, polițiști și cine mai știe din ce alte sectoare care asigură liniștea civililor din „Hexagon”) pare și mai evidentă, dacă la un comentariu făcut pe seama articolului meu apare și sloganul momentului „Je suis Charlie”! Eu nu sunt Charlie. Asta nu înseamnă că țin partea ucigașilor. Nu amestec victimele masacrului cu călăii lor. Dacă unii au înțeles altceva, e problema lor. Am vrut să atrag atenția că trebuie căutată sursa răului, nu efectul pe care l-a produs și care ne îngrozește pe toți în acest moment. Pot să pun niște întrebări celor care n-au fost de acord cu articolul postat de mine pe sighetonline:

-de ce nu și-a declarat NIMENI solidaritatea cu cei care au fost extrem de profund jigniți de caricaturile pe care publicația franceză le-a publicat sistematic?

-unde-i toleranța despre care tot aud acum vorbindu-se?

-a râde de altcineva pentru care Dumnezeu are alt nume e...tolerabil?

Bine că majoritatea nu gândește ca mine, că altfel, ne-am împușca unii pe alții... E unul dintre comentariile apărute pe marginea articolului care stârnește lumea tolerantă din urbea noastră. E chiar așa de greu de observat că escaladarea violențelor va continua dacă nu încercăm să găsim sursa tuturor relelor? Sursa relelor o văd în intoleranța cu care privim dramaticele evenimente prin care Franța a trebuit să treacă (și cine știe când și mai ales dacă se vor termina curând!)

Ucigașii sunt de neiertat pentru atrocitățile comise. În loc să lase revista săptămânală să continue publicarea caricaturilor reprezentându-l în situații scandaloase pe cel care nu poate fi reprezentat (Profetul Mahomed), au înfăptuit cu sânge rece mai multe crime! Ce-ar fi dacă ne-am pune întrebarea dacă nu cumva de la acele caricaturi a plecat tot răul? Și când și cum se va termina totul?

A fi tolerant (în cazul despre care polemizăm) înseamnă să lași pe altul să gândească și să acționeze după legile propriei credințe, atât timp cât nu au de suferit consecințe – uneori dramatice, după cum am văzut - ceilalți de lângă tine. Nu să-ți bați joc! Ce minte împuținată de materia cenușie ar putea crede că unii pot fi intoleranți (sau toleranți) și alții nu?

Eu nu sunt „Charlie”!

Scris de Horia Picu

Vineri, 09 Ianuarie 2015 15:45 -

Nu pot să-i bag în aceeași oală pe toți intoleranții care se cred a fi „Charlie”, așa cum (mi) se sugerează...Sunt mult prea mulți...Problema e că tolerantul nici măcar nu încearcă să-și înțeleagă semenul care crede în altceva, sau, perfect posibil și tolerabil, nu crede în nimic!

În timp ce scriu, televizorul mă ține conectat la coșmarul prin care trebuie să treacă francezii. Escaladarea violențelor pe care o prevedeam, crește!...